VISOS LAIKOS APLIECINĀTAIS KRISTUS

Te ir dažas Rakstu vietas, uz kurām es vēlos šovakar atsaukties. Es biju pārdomās par tēmu, kā dēļ mēs esam šeit. Es gribu nolasīt kādu daļu no Rakstiem, jo, manuprāt, visās, katrā sanāksmē būtu jālasa Dieva Vārds. Jo es zinu, ka Viņš varētu tikties ar mums arī bez Vārda lasīšanas, bet es tik ļoti baidos, ka es kļūdīšos. Tāpēc, ja es lasu Viņa Vārdu, tad es zinu, ka tajā nav kļūdas. Tāpēc es...es lasu Viņa Vārdu, un tad es zinu, ka kaut kas no šīs sanāksmes sanāks, jo tika izlasīts Viņa Vārds.

2 Un tādējādi, balstot mūsu domu uz to Rakstu vietu, kuru mēs lasīsim, viena vieta atrodas Jāņa Evaņģēlija 10. nodaļā, sākot ar 32. pantu un ieskaitot 39. pantu; vēl tajā pazīstamajā, senajā tekstā Ebrejiem 13:8. Un tā, Jāņa Evaņģēlija 10. nodaļa, sākot ar 32. pantu, mēs lasām sekojošo.

Jēzus tiem atbildēja: "Daudz labu darbu es jums esmu rādījis, kas nāk no Tēva. Kura darba dēļ jūs mani gribat nomētāt?"

Jūdi viņam atbildēja: "Nevis laba darba dēļ mēs tevi gribam nomētāt, bet Dieva zaimošanas dēļ, tāpēc ka tu, cilvēks būdams, dari sevi par Dievu."

Jēzus viņiem atbildēja: "Vai nav rakstīts jūsu bauslībā: Es esmu sacījis, jūs esat dievi.

Ja viņš ir nosaucis tos par dieviem, uz kuriem zīmējas šie Dieva vārdi, un raksti nevar tikt atcelti.

Vai tad tam, ko Tēvs ir svētījis un sūtījis pasaulē, jūs drīkstat pārmest Dieva zaimošanu, ka es esmu sacījis: Es esmu Dieva Dēls?

Ja es nedaru sava Tēva darbus, neticiet man!

Bet ja es tādus daru, tad, ja man neticat, ticiet vismaz šiem darbiem, lai jūs saprastu un zinātu, ka manī ir Tēvs, un es esmu Tēvā."

Tad tie atkal viņu taisījās gūstīt, bet viņš izglābās no viņu rokām.

3 Un vēstulē Ebrejiem 13. nodaļa un 8. pants.

Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

4 Lūgsim. Debesu Tēvs, dari svētu šovakar vēstnesi, Kungs, vēstījumu un Vārda klausītāju, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

5 Un tā, kad mēs sākam šo tēmu, vienkārši nedaudz formālu tekstu pirmajam vakaram, lai iepazītos, es gribu paņemt tekstu... *Visos laikos apliecinātais Kristus*.

6 Un tā, vēstule Ebrejiem šeit saka mums, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

7 Un šeit Bībelē mēs lasām, ka tie ebreji Viņu izjautāja. Mēs redzam, ka grieķi Viņu izjautāja. Un tas bija pastāvīgs jautājums. Tas bija tāpēc, ka tik daudziem cilvēkiem ir tik daudz dažādu interpretāciju par Viņu.

8 Nav tāda cilvēka, kas būtu dzirdējis par Viņu, kurš neilgotos Viņu redzēt. Es esmu pārliecināts, ka, ja es šovakar varētu pajautāt: "Cik daudzi no jums gribētu redzēt Jēzu?" paceltos katra roka. Nav neviena...nav cilvēka, kurš, dzirdot par Viņu, negribētu Viņu redzēt.

9 Pat Viņa Vārdā ir kaut kas, kas vienkārši...tas mūs vienkārši apbur. Tajā ir kaut kas tāds, kas saviļņo mūsu sirdis, tikai dzirdot šo Vārdu – Jēzus. Jo šajā Vārdā mums ir grēku piedošana, mums ir mūsu izpirkšana, jo visa ģimene Debesīs būs...ir nosaukta šajā Vārdā. Un tāpēc mēs... Dievs pieņēma šo cilvēcisko Vārdu, lai Viņš tiktu nosaukts tajā, kad Viņš tika izpausts miesā. Kāds brīnišķīgs Vārds!

10 Un tā mēs...mēs aizdomājamies par to, ka Viņš ir tik liels! Un cauri tiem periodiem visi cilvēki ir ilgojušies redzēt Dievu. Lūk, šīs lietas problēma kopš Ījaba laikiem...

11 Es domāju, ka Ījabs tiek uzskatīts par vienu no vecākajām Bībeles grāmatām. Tā vienkārši tika ielikta. Tā tika sarakstīta Mozus laikā, pirmās četras grāmatas sarakstīja Mozus.

12 Un tā, mēs ticam, ka...ka Ījabs tur reiz iesaucās: "Ja vien es varētu Viņu ieraudzīt! Ja vien es

zinātu, kur es varētu aiziet uz Viņa māju! Es gribētu," citiem vārdiem sakot, "pieklauvēt pie Viņa durvīm."

13 Mēs visi zinām, ka mēs no kaut kurienes nākam. Mēs esam aiz kāda priekškara, ko mēs... Mūsos ir kaut kas, kas tiecas pēc kaut kā, ka mēs zinām, ka mēs no kaut kurienes atnācām. Mēs nevarētu būt tieši tādi, kādi mēs esam, ja nebūtu kaut kā aiz mums, kas mūs ir izveidojis.

14 Mans pulkstenis nevarēja parādīties vienkārši nejauši. Ikviens, kas ir pie pilna prāta, saprastu, ka šis pulkstenis, akmeņi un koordinācija, un regulācija, un atsperes, un...un laika rādītāji, tas vienkārši nevarēja rasties nejauši. Ir neiespējami, ka tas notiktu nejauši.

15 Paskaties uz pārējo radību, kā tā ir salikta kopā. Mēs zinām, ka tas nevarēja uzrasties nejauši. Cik daudz lielāks par pulksteni ir cilvēks! Cilvēks šo pulksteni ir konstruējis, noregulējis un salicis to kopā. Tātad, ja šis pulkstenis nevarēja uzrasties vienkārši nejauši, cik daudz diženāk ir tas, ka mēs ar jums atrodamies šeit? Aiz mums ir jāatrodas kādam radītājam. Ja mēs vērojam Viņa diženo radību, kā tā darbojas un kā Viņš tajā dzīvo, dzīvo tajā.

16 Mēs redzam lapu, kā lapa karājas uz koka. Un kaut kur augusta vidū, bez kādām salnām vai kaut kā tamlīdzīga, dzīvība to atstāj un dodas lejup saknēs. Lapa nokrīt un nolaižas līdz pat zemes virsmai. Nu, kas par lietu? Ir kāds saprāts, kas runā uz to. Kokam pašam nav nekāda saprāta. Tāpēc dzīvība dodas lejup koka saknēs, lai paslēptos no aukstā laika. Ja tā... Ja tā paliktu tur augšā, tā nomirtu, ziema to nogalinātu.

17 Un tā, ko dara tā lapiņa? Tā guļ uz zemes un pūst. Ko dara tā dzīvība, kamēr tā atrodas saknēs? Tā izsūc atpakaļ vielas no tās mirušās lapiņas, kalciju un kas nu vēl tur atrodas, un pavasarī tā atkal uzceļas un atkal dodas uz savu vietu, izdzenot citu lapiņu. Tā ir liecība: nāve, apbedīšana un augšāmcelšanās.

18 Saule uzlec no rīta, tāpat kā piedzimst mazulis. Pulksten astoņos vai deviņos tā ir skolā. Pulksten desmitos tā pabeidz skolu. Pulksten divpadsmitos tā ir savā pusmūžā. Un tad tā sāk mirt, atkal nomirst un nogrimst rietumos. Vai tās ir viņas beigas? Nākamajā rītā tā uzlec, lai liecinātu: dzīve, nāve, apbedīšana, augšāmcelšanās. Jebkas, viss, Dievs dzīvo Savā radībā. Viņš dara to un ir darījis to visos periodos.

19 Un tā, ir tikai viens veids, kā mēs ieraudzīsim, vai Dievs joprojām ir dzīvs. Mēs varam redzēt Viņu Viņa radībā, bet kā Dievs dara Sevi redzamu cilvēkiem, kas...

20 Kāds teiks: "Nu, kur tad ir Dievs? Jūs tik daudz par Viņu runājat."

21 Āfrikā, tajos misionāru laukos un starp afrikāņiem viņi lieto vārdu *amoya*, kas nozīmē "neredzams spēks", kā vējš. "Jūsu Dievs," viņš saka, "tas neredzamais Dievs, Viņš...Viņš ir kā vējš. Viņš ir spēks, bet mēs Viņu neredzam."

22 Nu, es ticu, ka mēs varam Viņu redzēt. Jo mēs redzam Jāņa Evaņģēlija 12. nodaļā, ka daži grieķi atnāca pie Jēzus, un viņi sacīja: "Kungi, mēs gribam redzēt Jēzu," un viens no Viņa mācekļiem atveda viņus pie Viņa. Un vēstulē Ebrejiem 13:8 ir teikts: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi". Un, ja tajās dienās kāds no viņa mācekļiem varēja aizvest cilvēku, lai tas Viņu redzētu, tad kāpēc mēs, Viņa mācekļi, nevarētu šovakar atvest tos meklētājus Viņa klātbūtnē, ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Bībelē ir teikts, ka Viņš tāds ir, ka "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi".

23 Es zinu, ka tas izklausās pārsteidzīgi. Bet, ja jūs dažas minūtes mūs pacietīsiet, es ticu, ka es ar Dieva palīdzību, ar Viņa Vārdu un saskaņā ar Viņa Vārdu, es varu atvest Viņu tieši šeit, jūsu priekšā. Un tad tas...kāds mierinājums! Tieši tāpēc mēs esam šeit. Mēs, kristieši, esam šeit, lai atrastu mierinājumu, lai atnestu...lai nonāktu tā Dieva klātbūtnē, kuru mēs pazīstam, kas var mūs augšāmcelt tāpat, kā Viņš augšāmceļ to lapiņu, kas var atnest mūs atpakaļ.

24 Vai tas ir tikai kāds mīts, vai tie ir tikai daži kopā salikti vārdi, vai tās ir kādas ebreju pasakas, vai arī tā ir patiesība? Tur, kur ir tik daudz maldu, tur noteikti kaut kur ir jābūt patiesībai. Tur, kur ir viltots dolārs, es teikšu, ka ir arī tas īstais, no kura tas ir uztaisīts. Un tur, kur ir tik daudz atdarinājumu un tik daudz visādu lietu, ko mēs redzam šodien, kaut kur noteikti ir jābūt īstam

Dievam.

25 Un tā, ja mēs Viņam nekalpojam, tad metīsim mieru tam, ko mēs darām, un iesim kalpot Viņam. Jo, galu galā, kāds labums ir no mūsu apliecinājuma, ja tajā nekā nav? Un mūsu patiesums neglābj mūs no nosodījuma. Elku pielūdzēji ir patiesi. Dažreiz cilvēki dzer karbolskābi, patiesi, domādami, ka viņi dzer kaut ko citu. Patiesums to nepaveic. Ir jābūt veidam, kas ir pareizs, un veidam, kas ir nepareizs.

26 Es ticu, ka Bībelei ir taisnība. Es ticu, ka Dieva Vārds ir pareizs. Un tā, Dievam ir jātiesā... [Brālis Branhams krekšķina kaklu–Tulk.] Atvainojiet. Viņam ir jātiesā pasaule ar kaut ko.

27 Lūk, kad es biju mazs zēns, mana ģimene pirms manis, nevis mans tēvs un māte, bet pirms viņiem, mēs bijām īri no abām pusēm, tāpēc mēs...tie bija katoļi, un man būtu tikai dabiski atgriezties katoļu baznīcā. Nu, mans tēvs un māte apprecējās ārpus baznīcas, un viņi negāja uz baznīcu. Un tad, kad es pieaugu, es uzzināju, ka ir Dievs, kā daudzi no jums ir lasījuši manā grāmatā, es...es uzzināju, ka kaut kur ir Dievs.

28 Bet, lūk, kāda ir tā doma: ja Dievs tiesās pasauli pēc draudzes, tad kura draudze tā būs? Ja tā būs katoļu baznīca, tad kura katoļu baznīca? Romas, pareizticīgā, jeb pēc kuras Viņš to tiesās? Ja Viņš tiesās to pēc protestantu draudzes, tad, vai tie būs metodisti, baptisti, pentakosti, prezbiteriāņi? Kura no tām? Saprotiet, tur it pārāk liels juceklis.

29 Un tā, kāds cilvēks sacīs: "Nu, tas vienkārši...". Ak, jā, tam ir nozīme. "Tam nav nozīmes, kamēr vien tu esi patiess."

30 Pirmā Bībeles grāmata; kas izraisīja nāvi, slimības, bēdas un grēku – tas atnāca, jo viens cilvēks apšaubīja vienu Vārdu. Pēdējā Bībeles grāmatā tas pats Dievs, Atklāsmes 22. nodaļā, pateica: "Kas atņems no turienes kaut vienu Vārdu vai pievienos tam kaut vienu vārdu, viņa daļa tiks izņemta no dzīvības grāmatas." Tātad tai ir jābūt tiesāšanas grāmatai.

31 Un tā, mēs redzam, ka "Iesākumā," Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļa, "iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū. Mēs redzējām Viņu, Tēva vienpiedzimušo, ka pats Vārds, Dievs, kļuva miesa un mājoja mūsu vidū."

32 Vēstulē Ebrejiem 13:8 ir teikts: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Tātad, ja Viņš ir tas pats, un tas ir Vārds, tad kā gan Vārds darīja redzamu Sevi visos citos periodos? Tam būs jāuzrāda Sevi tādā pašā veidā arī šodien, lai tas būtu Jēzus Kristus, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Tas ir ne vairāk kā patiesība. Viņš ir Vārds, un kur...kā Vārds tika uzrādīts visos citos periodos, Dievs nemainās, Maleahijas 1, tas ir, Maleahijas 3:6 ir teikts, ka Viņš nemainās: "Es esmu Dievs, Es nemainos."

33 Tāpēc precīzi tāds, kāds Viņš bija sākumā, Viņš ir arī šodien. Un Viņš bija Vārds cilvēcei pašā sākumā. Dievs nekad nav devis cilvēcei kādu draudzi, aiz kuras patverties; nekad nav devis kādu ticības mācību, aiz kuras patverties. Viņš bija devis apsardzību cilvēkam ar Savu Vārdu: "Tici šim Vārdam un dzīvo!" Tas pats ir arī šodien. Un šis Vārds ir Kristus: "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū." Lūk, tas, kas Viņš bija citos periodos, Viņam ir jābūt tam pašam šodien, ja Viņš joprojām ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. To, manuprāt, es esmu pilnībā izskaidrojis, ka tas ir Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi, un Viņš ir Vārds.

34 Un tā, Jēzus sacīja: "Raksti nevar tikt atcelti." Raksti bija patiesi. Un Rakstos ir teikts, svētā Jāņa 1. nodaļā, ka "Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū." Dievs kļuva miesa Savā Dēlā, Jēzū Kristū, un mājoja mūsu vidū. Svētā Jāņa 10:35 Jēzus nosauca tos, pie kuriem Viņš nāca, kas bija Vārds iesākumā, par "praviešiem". Jēzus šeit sacīja: "Jūsu pašu likums māca jums, ka tie, pie kuriem nāca Dieva Vārds...un Dieva Vārds nāca pie praviešiem."

35 Lūk, Ebrejiem 1. nodaļa saka, ka...ir teikts: "Dievs dažādos laikos," un tie ir vecie laiki, "dažādos veidos runāja tēviem caur praviešiem; šajā pēdējā dienā caur Savu Dēlu Jēzu Kristu." Saprotat?

36 Un tā, ievērojiet, lūk, Dievs! Jēzus teica, ka "tos, pie kuriem nāca Vārds, sauca par

'dieviem'", tie bija pravieši. Lūk, ne jau pats tas cilvēks bija Dievs, tāpat kā Jēzus Kristus ķermenis nebija Dievs. Viņš bija cilvēks, bet Dievs bija noslēpts aiz Viņa.

37 Dievs vienmēr ir slēpis Sevi no sabiedrības un atklājis Sevi cilvēkiem, kuri tam ticēs. Dievs! Pagājušajā svētdienā dievnamā es sludināju par "Atklāto Dievu". Dievs vienmēr ir slēpis Sevi aiz kaut kā, lai cilvēki no ārpasaules neko par Viņu nezinātu. Taču Viņš atklāj Sevi Saviem bērniem un tiem, kas ir gatavi ienākt aiz tā priekškara.

38 Vecajā Derībā bija āpšu ādas, kas apslēpa Dievu. Viņš atradās Šekina godībā. Tas bija aiz tām āpšu ādām. Pirms viņi devās aiz tām āpšu ādām, viņi...

39 Vārds bija Mozū, pravietī. Viņš devās augšup kalnā. Viņš bija saticis uguns stabu, un tas viņam bija pateikts. Viņš nokāpa lejā un parādīja pravieša zīmes, izveda Israēla bērnus no Ēģiptes uz šo kalnu. Un tad Dievs nonāca lejā un apliecināja Mozu, ievedot viņu tajā Uguns stabā un aizklājot viņu. Neviens cits nevarēja iet. Neviens cits cilvēks nevarēja mēģināt to atdarināt, nevarēja to darīt, viņi nomira. Paņēma vienu cilvēku, viņš iegāja tur iekšā aiz tā, iekšā uguns stabā, iekšā Dieva godībā un Šekina godībā; un, kad viņš iznāca ārā ar to Vārdu tam periodam, viņš tik ļoti mirdzēja ar Dieva godību, ka viņam bija jāaizsedz sava seja. Cilvēki nevarēja skatīties cieši viņam virsū. Un tas bija dabisks apsegs.

40 Kas tas ir? Kad cilvēks tagad izlaužas cauri tam apsegam un nonāk Šekina Godībā, šī pasaule sauc viņu par fanātiķi. Viņi nevar saprast, kas nav kārtībā. Bet no ārpuses viņa skaistums nav redzams. Varbūt viņš nepareizi izrunā vārdus. Varbūt viņš neģērbjas tieši tā, kā vajadzētu. Varbūt viņš nenēsā garīdznieka drēbes. Varbūt viņa neģērbjas tā, kā cilvēki uzskata, ka viņai vajadzētu ģērbties. Varbūt tā ir, bet, saprotiet, tur iekšienē, aiz tās āpša ādas, aiz šīs cilvēka ādas, tur iekšā ir Šekina godība, tur iekšā ir spēks, tur iekšā ir Vārds, tur iekšā ir upurmaizes. Un Šekina godība, kas ir tā gaisma, tā rada gaismu, kas nobriedina graudu.

41 Jūs, Kanzasas ļaudis, zināt to no jūsu kviešu ražas. Bez saules nav gaismas.

42 Un, kad jūs ienāksiet aiz tās āpša ādas, kad jūs tiksiet ārā no jūsu vecās ādas, no jūsu vecajām domām, no jūsu vecajām ticības mācībām un nonāksiet Dieva klātbūtnē, tad Vārds kļūst jums par dzīvu realitāti, tad jūs esat pamodināti Šekina godībai, tad Bībele kļūst par jaunu grāmatu, tad Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Jūs dzīvojat Viņa klātbūtnē, ēdot upurmaizes, kas tajā dienā ir sagādātas tikai ticīgajiem, tikai priesteriem. "Un mēs esam priesteri, ķēnišķīga priesterība, svēta tauta, īpaši cilvēki, kas pienes Dievam garīgus upurus." Bet, lai redzētu atsegto Dievu, jums ir jāieiet aiz priekškara. Un Dievs ir atklāts, tas ir Viņa Vārds, kas ir izpausts.

43 Lūk, šodien mums ir tik daudz cilvēku, kas saka: "Nu, mēs, kā *tādi un tādi*, mēs ticam tam *šādā* veidā." Tā otra grupa saka: "Mēs, kā *tādi un tādi*, mēs ticam tam *šādi*." Redziet, ir tik daudz skaidrojumu!

44 Dievam nav vajadzīgs nekāds skaidrotājs. Viņš pats izskaidro Savu Vārdu. Bībelē ir teikts: "Tas nav patvaļīgi skaidrojams." Dievs pats atklāj. Viņš tā dara! Iesākumā Viņš teica:"Lai top gaisma," un gaisma tapa. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Dievs pateica: "Jaunava taps grūta," un viņa tapa. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Dievs sacīja: "Pēdējās dienās," ka Viņš, "izlies Savu Garu pār visu miesu," un Viņš to izdarīja. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums.

45 Tas joprojām ir Vārds! Vārds ir Dievs. Katrā periodā Dievs ir iedalījis noteiktu daļu no Sava Vārda. Un tajā, paskatieties, ko Viņš izdarīja, Viņš sūtīja pravieti. "Un Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša." Pravietis atklāj to klausītājiem, un klausītāji tam tic. Un tad tas ir Dievs darbībā, Dievs, kas virzās ar Savu Garu.

46 Un tā, mēs redzam, ka šeit Viņš identificēja Sevi kā Cilvēka Dēlu, lūk, lai piepildītu... Un tā, kad Viņš atnāca uz zemi, atcerieties, Viņš identificēja Sevi ārējai publikai, Viņš identificēja Sevi kā Cilvēka Dēlu. Viņš atnāca trīs dēlu vārdos; Viņš atnāca kā Cilvēka Dēls, Dieva Dēls, Dāvida Dēls. Lūk, *Cilvēka Dēls* ir "pravietis". Pat pats Jehova nosauca Ecēhiēlu, sacīja: "Cilvēka Dēls." Jehova, runādams uz cilvēku, pravieti, nosauca viņu par "Cilvēka dēlu". Un Jēzus identificēja Sevi kā Cilvēka Dēlu, jo Raksti nevar tikt atcelti.

Piektajā Mozus grāmatā 18:15 Mozus teica pēc...

47 Israēla bērni sacīja: “Lai Dievs vairs nerunā. Mēs gribam, lai Mozus runā uz mums.”

48 Viņš sacīja: “Es vairs nerunāšu ar viņiem šādi, bet Es sūtīšu viņiem pravieti.”

49 Piektajā Mozus grāmatā 18:15 viņš teica: “Tas Kungs, tavs Dievs, uzcels pravieti, tādu kā es.” Un tādēļ šie Raksti nevar tikt atcelti – Viņam bija jānāk kā Cilvēka Dēlam. Lūk tas bija Viņa periodam, kad Viņš bija šeit uz zemes.

50 Tad, kad Viņš nomira, augšāmcēlās, uzkāpa augšā un atsūtīja atpakaļ Svēto Garu, tas bija Dieva Dēls. Dievs ir Gars, un viscaur draudzes periodā tas ir bijis Dieva Dēls.

51 Un pēc tam tūkstošgadu valstībā tas ir Dāvida Dēls, kas sēž tronī un valda. Viņš uzkāpa augšā. “Kas uzvar, tas sēdēs kopā ar Mani Manā tronī, kā arī Es uzvarēju un apsēdos Mana Tēva tronī.” Šobrīd Viņš sēž Tēva tronī. Bet tūkstošgadu valstībā Viņš sēdēs Savā tronī, jo Viņš ir Dāvida Dēls.

52 Viņš ir Cilvēka Dēls, Dieva Dēls, Dāvida Dēls. Redziet, tas ir vienkārši nevainojami.

53 Un tā, mēs redzam, ka Viņam bija jānāk kā pravietim. Viņa Vārda nemainīgums! Dievs nemainās. Dievs nemainās, jo Viņš bija tas Pravietis, kas bija Jāzepā. Viņš bija tas Pravietis, Viņš bija Dievs Jāzepā. Viņš bija Dievs Dāvidā.

54 Pavērojiet Jāzepu, viņš teju vai nevainojami atainoja Kristus dzīvi, taču viņš izdarīja kļūdu, lai parādītu, ka tas nebija Viņš. Cilvēks kļūdās. Redziet, viņš pateica faraonam, viņš teica... Viņš pateica savam tēvam, kurš bija pravietis, Jēkabam, viņš pateica: “Tu saki faraonam, ka mēs esam liellopu gani, jo aitu gans ēģiptiešiem ir negantība.” Bet tēvs, Gars neļāva viņam to izdarīt, viņš sacīja: “Tavi kalpi, aitu gani.” Tāpēc jūs redzat, ka Jāzeps tur pieļāva kļūdu.

55 Dāvids, liels vīrs, pieļāva kļūdu. Vīrs pēc Dieva sirdsprāta, tomēr viņš paņēma Batsebu, domādams, ka viņš varēs noslēpt to no paša Dieva, kuram viņš bija kalpojis visu savu dzīvi, bet Dievs atmaskoja viņu caur pravieti Nātanu. Saprotat?

56 Un tomēr, paskatieties uz Dāvidu, kad viņš devās prom, padzīts no savas tautas, noraidīts ķēniņš. Viņa paša meitu bija izvarojis viņas brālis, un citi brāļi bija viņu nogalinājuši. Un tur nu viņš bija, Absaloms bija sacēlies un sašķēlis armiju, izraisījis revolūciju; un Dāvids, viņa paša tēvs, bija izslēgts, padzīts, savas tautas noraidīts. Kad viņš gāja ārā no pilsētas, tur vilkās tas kroplais puisis, izsmēja viņu un apspļaudīja viņu. Tas sargs izvilka savu zobenu, sacīja: “Vai es ļaušu, lai šī suņa, kas spļauj uz manu ķēniņu, galva paliek uz viņa pleciem?”

Dāvids sacīja: “Liec viņu mierā. Dievs pateica viņam to darīt.”

57 Nav šaubu, ka Dāvids nezināja, ko viņš dara; uzkāpa turpat uz tā paša Eļļas kalna un raudādams raudzījās lejup, noraidīts ķēniņš. Vietā, kur dažus gadsimtus vēlāk uz tā paša kalna sēdēja Jēzus Kristus, Dāvida Dēls, raudādams kā noraidīts ķēniņš, un viņi apspļaudīja arī Viņu.

58 Redziet, visas šīs lietas vienkārši attēloja Kristu. Viņš bija daļa no tā. Dievs nemainās. Viņa daba nemainās. Viņa raksturs nemainās. Viņš joprojām ir Vārds, saprotiet, un Maleahija 3:6 pierāda to. Viņš tikai maina Savu formu katram periodam. Katram periodam Viņam ir iedalīta kāda daļa no Vārda, par kuru ir pravietots, ka tas notiks konkrētās dienās. Nu, kad tas periods pienāk, Dievs vienkārši virzās citā veidolā. Saprotiet, tas visu laiku ir Dievs, Vārds, “Vārds, kas tapa miesa un mājoja mūsu vidū”.

59 Un tā, Ebrejiem 4. nodaļā mēs redzam, Ebrejiem 4:12, ka Jēzus bija pilnībā identificēts ar Saviem darbiem un ar to, ko Viņš darīja, jo Ebrejiem 4:12 ir teikts: “Dieva Vārds ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu. Tas arī atpazīst sirds domas un nodomus.”

60 Tieši tā Ābrahāms, kad viņu satika tas Vīrs, kuram bija putekļiem klātas drēbes...un mēs redzam, ka Ābrahāms, ieraudzījis šo vīru, pasauca Viņu maliņā.

61 Divi no viņiem devās uz Sodomu; ļoti skaista ilustrācija šai dienai, kurā dzīvojam mēs, un mēs redzam, kā mūsdienu Billijs Grehams un pārējie Sodomā ved viņus ārā.

62 Tomēr paskatieties uz izredzēto draudzi, patieso Ābrahāma dzimumu. Lats bija brāļadēls, bet Ābrahāms... Tas Vīrs vispār negāja uz turieni, Tas, kas runāja ar Ābrahāmu. Un, kad Viņš runāja ar Ābrahāmu, Viņš sacīja: "Ābrahām." Lūk, atcerieties, ka pirms dažām dienām Viņa vārds bija *Ābrams*, bet viņa sieva bija *Sāraja*, nevis Sāra.

Un Viņš sacīja: "Ābrahām, kur ir tava sieva Sāra?"

Sacīja: "Viņa ir teltī aiz Tevis."

63 Viņš sacīja: "Es tevi apmeklēšu atbilstoši dzīves laikam."

Un Sāra savā sirdī, viņa nedaudz par to pasmējās.

64 "Un tas Vīrs, atrazdamies ar Savu muguru pret telti," Bībelē ir teikts, "sacīja: 'Kāpēc Sāra smējās?'" teltī Viņam aiz muguras.

65 Un Ābrahāms nosauca to Vīru par "Elohimu". *Elohims* nozīmē "pats par sevi Pastāvošais".

66 Lūk, angļu valodā vārds "dievs" var nozīmēt jebko. Šie angļu vārdi, jums no tiem ir jāuzmanās, jo tie rada visvisādas sagrozītas idejas. Dievs, šis galds var būt dievs, koks var būt dievs, cilvēks var būt dievs, jebkas var būt dievs, lūk, kāda ir šī angļu vārda "dievs" nozīme.

67 Bet *Elohims* nozīmē "pats par sevi pastāvošs". Var būt tikai... Šis galds neeksistē pats par sevi. Cilvēks neeksistē pats par sevi. Koks neeksistē pats par sevi. Bet *Elohims* eksistē! Pats par Sevi eksistējošs, izpausts miesā, stāvēja tur, ēda, dzēra govs pienu, ēda teļa gaļu, ēda maizi un runāja ar Ābrahāmu. Un Ābrahāms teica, ka tas bija "Elohims".

68 Un Jēzus Lūkas Evaņģēlija 17. nodaļā sacīja: "Kā tas bija Sodomas dienās, tā tas būs, kad atgriezīsies...kad tiks izpausts Cilvēka Dēls." Ne jau Dieva Dēls, lūk: "Tiks izpausts Cilvēka Dēls!" Kad Viņš tiks atklāts, darīts zināms Savai draudzei, Cilvēka Dēls tiks atklāts tieši pirms apsolītā Dēla."

69 Ābrahāms bija redzējis Dievu daudzos dažādos veidolos, gaismā un vīzijās, bet šeit bija Dievs Cilvēkā, tieši pirms gaidītā un apsolītā Dēla parādīšanās.

70 Jēzus sacīja: "Pirms apsolītais Dēls atkal atgriezīsies, Elohims izpaudīs Sevi (Savu Vārdu) miesā, Dievs!"

"Kungi, mēs gribam redzēt Jēzu!"

71 To pašu Dievs ir izpaudis visos periodos, un tā tas ir bijis vienmēr – Viņš ir slēpis Sevi aiz cilvēka miesas. Tas ir Dievs tevī. "Vēl nedaudz, un šī pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet. Es būšu ar jums." Viņš ir pat mūsos, Viņš būs līdz pašam galam, līdz Viņš atklāsies tajā veidolā, nākdams no debesīm.

72 Šī perioda Dieva Vārds; ko Viņš ir apsolījis šim periodam? Ja jūs ieskatāties Bībelē un redzat, kas ir apsolīts šim periodam, un redzat, kā tas dzīvo, man ir vienalga, kas saka, ka tas ir pareizi vai nepareizi – tas ir pareizi, jo tas ir Dievs, kas izskaidro Savu Vārdu.

73 Viņam nav vajadzīgs, lai kāds teiktu: "Nu, tās dienas ir pagājušas. Nav nekā tāda kā Dievišķā dziedināšana. Un tas viss ir fanātisms." Tas...tas ir nepareizi! Kad Dievs saka, ka Viņš to darīs noteiktā periodā, Viņš to izdarīs. Bet lieta tāda, ka mēs ielienam kādā vecā pagātnes virzienā, kādā izcilā skolā no senajiem laikiem, un mēs palaižam to garām.

74 Tieši tāpēc viņi palaida garām Jēzu, kad Viņš atnāca. Viņi joprojām centās dzīvot zem bauslības, kaut arī Bībele bija skaidri pateikusi... Tieši šeit, es to izlasīšu, Viņš teica: "Pētiet Rakstus, tajos jūs domājat, ka jums ir mūžīgā dzīvība, bet tie ir tie, kas liecina par Mani. Ja Raksti neliecina par Mani, tad tas ir nepareizi." Protams, viņi būtu varējuši ieraudzīt, ka jaunava taps grūta! Protams, Viņš bija tā perfektā atbilde uz Rakstiem! Mēs, kristieši, tagad tam ticam.

75 Bet kāds labums būtu Mozum atnākt ar Noasa dienu...ar Noasa vēstījumu? Kāds labums būtu, ja Jānis Kristītājs būtu atnācis ar Mozus vēstījumu? Saprotat?

76 Mums nav Senkija vēstījums. Mums nav Mūdija vēstījums. Mums ir šīs stundas vēstījums! Mums nav ne Lutera, ne Veslija vēstījums. Ar viņiem viss bija kārtībā, bet tagad ir cita diena. Šis ir

cits apsolījums. Šis ir cits draudzes periods. “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi!” Cik tas ir pārsteidzoši, cik akli var kļūt cilvēki šajā periodā, bet tā tam ir jābūt. “Remdeni,” šajā periodā, ir teikts Bībelē, “un tie tiks izspļauti no Viņa mutes,” šajā Lāodikejas draudzes periodā. “Bet, kurus Viņš mīl, tos Viņš pamāca un pārmāca.” Viņš izteica, ka šajā Lāodikejas draudzes periodā tas notiks šādā veidā.

77 Atcerieties, ka Dievs maina Savu ārējo veidolu. *En morphe*, šis grieķu vārds nozīmē, ka Viņš uzvelk citu masku. Gluži kā *Karmenā* vai vēl kaut kur, vai...vai Šekspīra lugās, Viņš...Viņš ir kā aktieris, Viņš maina Savu ārējo veidolu. Viss, kas bija tie pravieši, tas bija Dievs tajos praviešos. Tā teica Jēzus: “Jūs saucat par dieviem tos, pie kuriem nāca Dieva Vārds; un šeit esmu Es, Dieva Dēls, kā jūs Mani nosodāt?” Ak vai!

78 Tas pats ir šodien, tas ir miesā izpausts Dievs, šī laika vēstījums, šīs dienas gaisma! Mums nevar būt to citu toreizējo vēstījumu, tie jau ir izdzīvoti; mēs dzīvojam kādas gaismas atblāzmā.

79 Tas ir lielākais parāds, lielākā zādzība, kādu vien valstis ir zinājušas, kas nesen tika izdarīta Anglijā, paveikta ar viltus dzelzceļa gaismām. Septiņu miljonu dolāru vilciena zādzība, līdz šim vēsturē nebijis gadījums. Tas bija liels parāds, zīme ļaundaru periodam pasaulē.

80 Un lielākā ļaundaru zīme šajā periodā, pasaulē, kurā mēs dzīvojam, ir viltus gaisma šajā stundā, kurā mēs dzīvojam, mēģinot mūs atkal pakļaut kādai ticības mācībai un pārējam. Kaut arī mēs esam dzīvas vēstules, jeb, citiem vārdiem sakot, mēs esam vēstules, kas dzīvo, kas ir uzrakstītas un tagad izdzīvo Dieva Vārdu, kā Viņš apsolīja šajā stundā; izpaustais Vārds, uzrakstītas vēstules, kas to izdzīvo. Lūk, kas bija apustuļi.

81 Lūk, kas bija Jānis Kristītājs. “Viņš bija tā balss, kas sauca tuksnesī.” Viņš mēģināja viņiem to pateikt. Viņš bija arī Maleahijas 3. nodaļa: “Redzi, Es sūtu Savu vēstnesi Savā priekšā sagatavot ceļu cilvēku priekšā.” Viņš bija tas dzīvais Vārds.

82 Un īsteni no augšas piedzimusī draudze ir dzīvais Dieva Vārds šajā stundā. Tas ir šī perioda izpaustais Vārds. Izpētiet Rakstus un paskatieties, kam ir paredzēts notikt šajā periodā. Tas ir Kristus, kas atkal dzīvo, vienkārši maina Savu masku no vienas uz citu.

83 Un tā, Viņš bija viscaur identificēts kā Mesija. Viņiem tas būtu bijis jāzina. Mēs zinām, kādam bija jābūt Mesijam. Viņam bija jābūt pravietim. Tas ir tas, ko Bībele saka, ka Viņš bija. Tieši to Viņš teica, ka tas bija Viņš. “Es, Cilvēka Dēls; ko jūs sakāt, kas Es, Cilvēka Dēls, esmu?” Vienmēr identificē Sevi kā pravieša periods...identificē Sevi kā Dieva pravieti. Tieši tas Viņš bija.

84 Bet Viņš bija vairāk nekā kāds pravietis. Viņš bija Dievs-Pravietis. Tas, kas bija Dāvids, kas bija Mozus, kas bija Elija, kas bija visas šīs lietas – “Viņā mājoja Dieva pilnība miesā”. Viņš bija Dievs-Pravietis. Viņš bija Dievs, Jehova, kas kļuva miesa Savā Dēlā, kas uzcēla Sev telti, lai izpaustu tajā Sevi. Visi tie pārējie cieta neveiksmi, viņiem bija defekti, bet Viņā nav neviena trūkuma. Pat pats Dievs pateica: “Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot.” Tā tas ir, Viņā nav neviena trūkuma. “Klausiet Viņu!” Viņš bija izpausts Dievs.

85 Viņi sacīja: “Tu pats padari Sevi par Dievu jeb pielīdzini sevi Dievam.” Viņš bija. Viņš bija Viņa paša Dēls. Āmen. Viņam bija... Viņš bija Dieva izpausme. Dievs bija Kristū, salīdzinot pasauli ar Sevi.

86 Un šajā pēdējā dienā Viņš runā uz cilvēkiem caur Savu Dēlu Jēzu Kristu, darot Sevi zināmu. Kas tādā gadījumā ir Kristus? Vārds. Kāds vārds, Mozus vārds? Jā, bet šodien Viņš ir Vārds, kas ir izpausts šai dienai.

87 Ievērojiet, kāds bija Jēzus. Un tā, Viņam ir jābūt pravietim, paskatīsimies, vai Viņam bija Mesiāniskā zīme. Vērsīsimies pie Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļas nākamajām piecām, desmit minūtēm, pirms mēs beigsim. Svētā Jāņa 1. nodaļā mēs redzam, ka Viņš atnāca uz zemes. Viņš piedzima no jaunavas tieši tā, kā teica Bībele. Viņš tika ieņemts jaunavas klēpī.

88 Ne jau tas, ka šī jaunava bija dieviete, lūk, viņa... Jūs teiksiet: “Kā tad ar Mariju?” Viņa bija nepilnīga. Viņa bija sieviete, tikai sieviete kā jebkura cita sieviete, nevis dieviete; sieviete. Kāds teica: “Vai tev nav kauns teikt ko tādu?” It nemaz!

89 Paskatieties uz šo. Kur viņa pieļāva kļūdu? Nu, redz kur ir viena. Kad viņi devās uz Vasarsvētku svētkiem un ļaudis bija aizgājuši trīs dienu ceļojumā; un viņi pazaudēja Viņu, Viņa vecāki, tāpēc viņi devās atpakaļ, lai Viņu atrastu. Un viņi atrada Viņu Rakstos, debatējot par to ar priesteriem templī. Un paskatieties, ko Marija sacīja tieši tur, šo priesteru, šo kritiķu priekšā. Viņa sacīja: "Tavs tēvs un es ar asarām esam tevi meklējuši."

90 Bet Vārds vienmēr izlabo kļūdu. Viņš bija Vārds, divpadsmit gadus vecs Zēns. No kurienes nāca šī gudrība?

91 Atcerieties, ka tieši tad viņa noliedza savu liecību. Viņa bija teikusi, ka Viņa Tēvs ir Dievs; bet šeit viņa teica: "Tavs tēvs un es, Jāzeps, ar asarām esam tevi meklējuši."

92 Viņš sacīja: "Vai tad jūs nezināt, ka man ir jādarbojas Mana Tēva lietās?" Redzat? Redzat? Ja Viņš būtu bijis pie sava tēva, Jāzepa, ja Jāzeps būtu bijis Viņa tēvs, tad Viņš būtu darinājis skapju durvis un visu pārējo. Saprotat? Bet Viņš darbojās Sava Tēva lietās, sakārtodams tās dienas Vārdu. Viņš bija tas Vārds. Āmen. Redziet, Marija kļūdījās, bet Viņš nepieļāva nevienu kļūdu. Viņš bija tas Pilnīgais.

93 Ievērojiet, kad Viņš piedzima, uzauga, tika Jāņa kristīts, uz Viņa nonāca Svētais Gars, tur tālu tuksnesī, sākās Viņa kalpošana, dziedināšana. Tur bija kāds vīrs, vārdā Sīmanis, un viņš kopā ar savu brāli Andreju atnāca uz sanāksmi.

94 Un tā, tagad klausieties uzmanīgi, mēs grasāmies beigt...beigt, bet paskatīsimies, kas Viņš bija toreiz. Un, ja "Viņš runāja tēviem caur praviešiem, šinīs pēdējās dienās caur Savu Dēlu", tad paskatīsimies, kāds tieši Dievs ir šodien, paskatīsimies, vai Viņš ir identificēts tādā pašā veidā.

95 Kā Viņš Sevi identificēja? Vai tad Viņš atnāca un sacīja: "Lūk, Es esmu beidzis to skolu. Man ir bakalaura grāds, Ph.D., LL. grāds un tā tālāk. Es esmu gatavs Savai kalpošanai." It nemaz. Viņš tā nedarīja. Viņš devās tuksnesī, tāpat kā Jānis, iznāca no turienes svaidīts ar Svēto Garu.

96 Tagad skatieties, kā Viņš identificēja Sevi, kad Viņš sāka sludināt. Tur bija kāds vīrs, Andrejs, kurš bija klausījies Jāni, devās kopā ar Jēzu, lai uzzinātu, kur Viņš dzīvo, sekoja Viņam uz sanāksmi, atveda savu brāli Sīmani. Tiklīdz Sīmanis ienāca Jēzus klātbūtnē, Jēzus sacīja: "Tavs vārds ir Sīmanis, un tu esi Jonas dēls." Tas Viņu identificēja. Tieši tur Pētera vārds tika izmainīts no Sīmaņa uz Pēteri, kas nozīmē "akmentiņš", un vēlāk viņš kļuva par draudzes vadītāju.

97 Vēl mēs redzam kādu vīru, kas tur stāvēja, kura vārds bija Filips, viņš sacīja: "Nu, brītiņu pagaidiet, mums jau četrsimt gadu nav bijis pravieša. Nākamais pravietis, mēs zinām, kādam tam ir jābūt."

98 Un tā, viņš dodas apkārt tiem kalniem, apmēram piecpadsmit jūdzes, ja jūs kādreiz esat bijuši tur, lai atzīmētu to vietu, kur viņš atrod draugu, ar kuru kopā viņi bija studējuši Bībeli. Tas bija ļoti nelokāms vīrs, jauks, kulturāls cilvēks. Viņa vārds bija Nātānaēls. Tāpēc, bez šaubām, viņš piegāja pie durvīm un konstatēja, ka viņš nav mājās, varbūt tā bija viņa sieva, kas pateica: "Viņš ir tur, savā olīvu birzī, un lūdzas."

99 Tā nu Filips, tik ļoti sajūsmināts par to, ko viņš bija redzējis izdarītu, nevainojamu 5. Mozus 18:15 identifikāciju, ka ir cēlies Pravietis! Tāpēc viņš devās, satika Nātānaēlu un sacīja: "Nātānaēl, nāc, paskaties, ko mēs esam atraduši." Nebija laika apspriest laikapstākļus un citas lietas. Tas vēstījums bija steidzams. Viņa sirds dega. Šobrīd *Tas* mums ir par daudz, mums ir pārāk daudz citu lietu, ko darīt bez *Tā*. Un viņš uzreiz sacīja: "Nāc, paskaties, ko mēs esam atraduši, Jēzu no Nācaretes, Jāzepa dēlu."

100 Ieskatīsimies viņu sarunā, kad viņi pastaigājās gar jūras krastu. Es dzirdu, kā Filips saka Nātānaēlam: "Vai tu pazīsti tur to veco zvejnieku, zini?"

101 "Ak, tas vecais, kas te nesen nomira, Jona?"

"Nē, nē. Viņa dēls, Sīmanis."

102 "Jā, jā. Ak, es atceros, ka reiz nopirku no viņa zivis. Nu, kas ir ar viņu? Nu, viņš ir tik neizglītots, ka nevar parakstīties ar savu vārdu. Viņš nevarēja parakstīt manu kvīti." (Bībele saka, ka

viņš bija vienkāršs un nemācīts, bet viņi pamanīja, ka viņš bija bijis kopā ar Jēzu; un tā, mēs redzam, ka viņš pat nevarēja parakstīt kvīti).

103 Viņš sacīja: "Jā," sacīja, "vai zini ko? Kad viņš nonāca tā Cilvēka klātbūtnē, tad tas Cilvēks, viņu nepazīdams, pateica viņam, ka viņa vārds ir 'Sīmanis, Jonas dēls'." Sacīja: "Vai tas nav Mesija? Vai tas nav kāds pravietis? Vai tā nav Piektās Mozus 18. nodaļa, piepildījušies Raksti? Papēti Viņa dzīvi; kādā laikā mēs dzīvojam? Mēs dzīvojam, gaidīdami to Mesijas atnākšanu. To gaidām mēs visi, ebreji. Vai tas nav tas?"

104 "Ak brītiņu pagaidi," sacīja Nātānaēls, "man tas ir jānoskaidro."

"Nu, tas mani nepārsteigs, ja Viņš tevi nepazīs."

105 "Ha-ha, man tas ir jāredz. Es aiziešu uz vienu no tām sanāksmēm un paskatīšos, kā tas tiek darīts."

106 Labi, viņš dodas pa taisno uz to sanāksmi, kur stāv Jēzus. Viņš saka: "Lūk, israēlietis, kurā nav viltības!"

Viņš saka: "Rabi, kad Tu mani iepazini?"

107 Sacīja: "Pirms Filips tevi pasauca, kad tu biji zem tā koka, Es tevi redzēju." Ar to pietika. Ar to pietika.

108 Kas tas ir? "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Saprotiet, Viņš identificēja Sevi, Vārds.

109 Ko teica tas lasītājs? "Rabi, Tu esi Dieva Dēls. Tu esi Israēla Ķēniņš."

110 Bet tur blakus stāvēja daži no tiem, kuri tam neticēja. Viņi sacīja: "Šis Cilvēks ir Belcebuls."

111 Jēzus sacīja: "Es jums piedodu to, ka Dieva Garu jūs saucat par kaut ko nešķīstu," jo vēl nebija veikta izpirkšana. "Bet, kad Svētais Gars, Viņš, Svētais Gars..." *Viņš* ir personas vietniekvārds, kad...nevis kāda doma, Persona! "Kad atnāks Viņš, Svētais Gars, lai darītu to pašu, tad viens vārds pret to nekad netiks piedots." Atcerieties, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, identificētais Vārds, tapis miesa. Tātad mēs redzam Viņu tur, lūk, tie bija ebreji.

112 Ir tikai trīs cilvēku rases. Mums var būt mūsu segregācijas, un...un integrācijas, un, lai ko jūs gribētu, es...mani tas neinteresē. Es esmu Kristus kalps, kas kalpo visiem cilvēkiem. Bet, paklausieties, ļaujiet man jums pateikt. Paskaties šurp. Tur bija ebreji, pagāni un samarieši.

113 Un skatieties, Evaņģēlijs runā par Pēteri ar atslēgām. Vasarsvētku dienā viņš atvēra to ebrejiem. Filips devās uz turieni un kristīja samariešus, un izdzina ļaunos garus, Svētais Gars uz viņiem vēl nebija nonācis; Pēteris atnāca un uzlika viņiem rokas – viņi saņēma Svēto Garu. Un pagāni saņēma to Kornēlija namā.

114 Un tā, pagāni, mēs, pagāni, mēs, anglosakši, mēs pat negaidījām Mesiju; mēs bijām barbari ar vālēm uz muguras, mēs pielūdzām elkus. Bet gan ebreji, gan samarieši gaidīja Mesiju.

115 Un Viņš nāk tikai pie tiem, kas Viņu gaida. Atcerieties to šīs sanāksmes laikā: Viņš satiksies tikai ar tiem, kas Viņu gaida!

116 Visbeidzot, tad Viņam vajadzēja...viendien bija ceļā uz Jēriku, un Viņam vajadzēja iet garām Samarijai, kas atrodas augšā kalnos. Viņš nonāca līdz tai vietai... Un tā, mēs redzējām, ka Viņš identificēja Sevi kā Mesiju, parādīdams savu Mesiānisko zīmi, bet viņi zaimoja to. Un tā, Viņam vajadzēja iet garām Samarijai, un arī viņi gaidīja Mesiju. Tā ka Viņš pienāca pie pilsētas, ko sauca Zihara, ap pulksten divpadsmitiem.

117 Tā aka, kas joprojām ir tur, viņi vienkārši sēž pie tās, turpat ārpusē pie pilsētas vārtiem. Tur ir publisks sūknis, viņi visi nāk pēc ūdens; tas nebija sūknis, viņi vienkārši nolaida to lejā ar vindu un uzcēla ūdeni. Un viņiem ir tās lielās krūkas, viņi to dara vēl šodien. Un tas tik ir līdzsvars, dažas no jums, sievietes, kas staigā ar grāmatām uz galvas! Jums vajadzētu redzēt, kā tās sievietes var uzlikt divdesmit litru krūku sev uz galvas un pa vienai uz katra gurna, un vienkārši staigāt, runāt, saglabādamas nevainojamu līdzsvaru.

118 Un ejot uz turieni, kaut kur ap vienpadsmitiem dienā, kad viņi tur nokļuva ap pusdienlaiku, Viņš aizsūtīja mācekļus uz pilsētu nopirkt pārtiku.

119 Un tajā pilsētā bija kāda sieviete, kurai bija slikta slava, viņai nebija ļauts būt kopā ar citām sievietēm, tāpēc viņa iznāca pie akas, lai dabūtu savu daļu ūdens. Un, kad viņa jau grasījās nolaist lejā savu ūdens trauku, viņa paskatījās; atspiedies pret sienu, tur uz viņu runāja kāds Vīrietis, sacīja: "Sieviete, atnes Man dzert."

120 Lūk, viņiem bija skaidra segregācija, ebreji un samarieši. Un viņa tūdaļ ļāva Viņam saprast, ka...ka nav pieņemts, lai Vīrietis, tāds kā Viņš, prasītu sievietei, tādai kā viņa, samarietei, kādu pakalpojumu, jo ebrejiem un samariešiem nebija nekādas simpātijas vienam pret otru, nebija nekā kopīga. Viņš sacīja: "Bet, ja tu zinātu, ar ko tu runā, tad tu pati lūgtu Man dzert, un Es tev dotu ūdeni, ko tu šeit nepasmelsi."

121 Ko Viņš darīja? Sazinājās ar šīs sievietes garu. Viņš bija pravietis. Un tā diskusija bija par to, vai viņiem vajadzētu pielūgt Jeruzalemē vai uz tā kalna. Viņš sacīja: "Tēvs meklē tādus, lai pielūgtu Garā un Patiesībā."

122 Un Viņš turpināja, līdz Viņš noskaidroja, kāda bija tās sievietes problēma. Viņš turpināja, līdz Viņš atrada Viņas problēmu. Mēs visi, kas lasām Bībeli, zinām, kas tā bija; Jāņa Evaņģēlija 4. nodaļa. Ko mēs ieraudzījām? Viņai bija pārāk daudz vīru. Viņš sacīja: "Ej, paņem savu vīru un nāc šurp."

Viņa sacīja: "Man nav vīra."

Viņš sacīja: "Tu pateici patiesību, jo tev ir bijuši pieci."

123 Paskaties, kāda atšķirība bija starp šo parasto sievieti un tiem priesteriem tajā laikā. Viņa sacīja: "Ser, es redzu, ka Tu esi pravietis. Nu, mums nav bijis neviena jau četrsimt gadu. Es redzu, ka Tu esi pravietis. Mēs zinām, ka tad, kad atnāks Mesija, tas ir tas, ko Viņš darīs." Vai pareizi? "Viņš parādīs mums šīs lietas. Viņš pateiks mums to."

Viņš teica: "Tas esmu Es, kas ar tevi runā."

124 Tur sēdēja pavisam parasts Cilvēks, tikai trīsdesmit gadus vecs; droši vien izskatījās piecdesmitgadīgs, jo Jāņa Evaņģēlija 6. nodaļā viņi tikko kā bija pateikuši: "Tu esi Cilvēks, kam nav vairāk par piecdesmit gadiem, bet saki, ka Tu esi redzējis Ābrahāmu, tagad mēs zinām, ka Tev ir ļaunais gars."

Bet Viņš sacīja: "Pirms bija Ābrahāms, ES ESMU."

125 Un, jā, tur nu Viņš bija, pavisam jauns cilvēks, varbūt ar nedaudz sirmu bārdu, Viņa darbs... Viņa cilvēciskais ķermenis bija vārgs, "nekāda skaistuma, lai mēs Viņu ar labpatiku uzlūkotu", atkal veca āpša āda; bet tas, kas atradās tur iekšā, bija Šekina, tas, kas atradās tur iekšā, bija Dievs. Dievs! Kas tas bija? Viņš tur bija identificēts, Dieva Vārds, zinādams viņu sirds noslēpumu. Saprotiet, tas bija Dieva Vārds. Viņš bija Dieva Vārds.

126 Un Dieva Vārds joprojām to dara, jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai jūs to atrodat, vai jūs to atrodat savās domās tagad? Ievērojiet, "tas pats vakar, šodien un mūžīgi".

127 Viņa steidzās uz pilsētu un sacīja: "Atnāciet, paskatieties uz to Cilvēku, kas pateica man, ko es esmu darījusi. Vai tas nav pats Mesija?"

128 Ja tā bija Mesijas zīme jūdam un samarietim... Un Viņš neuzlūko cilvēka vaigu, tas pats vakar, šodien un mūžīgi; un tās bija beigas, kad Dievs pārtrauca darboties ar jūdiem un samariešiem. Un šīs ir pagānu laika perioda beigas, kad Viņš ir nonācis līdz beigām caur reformatoriem un pārējiem un ir apsolījis: "Kā tas bija Ābrahāma dienās, tā tas būs, kad pēdējā dienā tiks atklāts Cilvēka Dēls pagāniem." Viņš atkal atgriezīsies.

129 Šeit varētu tik daudz ko pateikt, bet ļaujiet man tagad pasteigties, jo ir...ir jau deviņi vakarā, nedaudz vēlāks. Ja Tas Kungs ļaus, mēs dosimies prom līdz deviņiem trīsdesmit.

130 Ievērojiet, Caharijas 14:6 pravietis saka: "Būs diena, ko nesauks ne par dienu, ne par nakti,

un tā būs tumša diena, bet vakarā būs gaisma.” Tagad paskatieties, ātri. Neviena Rakstu vieta nevar tikt atcelta. Tas viss noteikti piepildīsies.

131 Un tā, kā uzlec saule? Kur tā uzlec? Austrumos. Kur tā riet? Rietumos. Civilizācija ir ceļojusi līdz ar sauli, un tāpat arī Evaņģēlijs. Vai sapratāt? Tagad mēs atkal esam atpakaļ rietumu krastā. Ja mēs dosimies tālāk, mēs atkal atgriežamies atpakaļ austrumos, šķērsojam Kluso okeānu atkal uz austrumiem; tur nekā nav, saprotiet. Un tā, civilizācija ir virzījusies līdz ar sauli.

132 Evaņģēlijs ir šķērsojis ūdeņus. Tas nāca no Vidusjūras, no svētā Pāvila, un pārgāja pāri uz Vāciju; no Vācijas tas šķērsoja angļu kanālu, uz Angliju; no Anglijas tas devās pāri Atlantijas okeānam uz Amerikas Savienotajām Valstīm, un tagad tas atkal ir pie Klusā okeāna.

133 Paskatieties, tā pati saule, kas uzlec austrumos, ir tā pati saule, kas noriet rietumos, saule. Un tas pats Svētais Gars, kas nonāca Vasarsvētku dienā, austrumos... Un tā, šī ir diena, ko nevar nosaukt par dienu, ir tumšs, nomākusies diena, lietaina; jūs redzat to šeit, Kanzasā, lietaina, nomākusies. Mums ir bijis pietiekami gaismas, lai...lai pievienotos draudzei un darītu visas šīs lietas, pietiekami daudz gaismas, lai pārvietotos, bet Viņš teica: “Vakarā būs gaisma, Saule atkal atgriezīsies.” Un Svētais Gars atkal atgriežas šajās pēdējās dienās ar Dieva spēka pilnību, ar izpaustu Vārdu. Caur luterāņiem...

134 Un tieši tāpat, kā aug piramīda. Luterāņi, pirmā reformācija, Veslijs, pentakosti; un tagad notiek slīpēšana. Jo, kad noslēdzošais akmens atgriezīsies atpakaļ uz piramīdas, tam būt jāiederas tāpat kā visiem pārējiem. Starp tiem nevar iebāzt pat naža asmeni, tas ir tik perfekti. Un tāda būs kalpošana pēdējās dienās, būt tik līdzīga.

135 Tāpat kā tava...tava roka ir pozitīvs, un tavas rokas ēna ir negatīvs; kad tās kļūst, pēc kāda laiciņa, tās kļūst par vienu. Tās kļūst tādas. Un tieši tāda kļūst draudze, tāda kļūst līgava attiecībā pret Kristu, viņi kļūst par vienu, kā jebkurš vīrs un sieva. Saprotat? Viņa jau ir nonākusi pie pēdējām dienām, bet mēs cenšamies dzīvot citas dienas gaismā? Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, perfekti identificē Sevi ar Ebrejiem 13:8: “Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.”

136 Ja mēs būtu dzīvojuši Lutera periodā, mēs šeit skatāmies atpakaļ... Tajā...tajā periodā, mēs precīzi redzam tajā Sardas periodā, ka Luters bija tas vēstnesis, pilnīgi precīzi, pēc tā zirga, kas iznāca, pēc visa pārējā, kas notika tajā periodā.

137 Mēs redzam Veslija periodu, Filadelfijas periodu. Mēs redzam to lielo atmodas periodu, kas atnāca, brāļu mīlestību, mēs redzam, ka Veslijs bija tieši tur, kur Bībele saka, ka viņš bija.

138 Mēs redzam to šodien tieši tur, kur Viņš teica, ka Viņš bija. Tā ir tā stunda, tas laiks, kurā mēs dzīvojam.

139 Paklausieties, tiem grieķiem neizdevās Viņu ieraudzīt. Kāpēc? “Kungi, mēs gribam redzēt Jēzu.” Viņiem neizdevās Viņu ieraudzīt, jo Viņš bija ietērpies Savā cilvēciskajā templī, Dievs cilvēkā. Cilvēciskā miesa bija tas, kas viņus apžilbināja. Viņi nevarēja saprast. “Tu, būdams cilvēks, dari Sevi par Dievu jeb pielīdzini Sevi Dievam.”

140 Viņš sacīja: “Nu, ja saskaņā ar bauslību jūs varējāt saukt viņus, un neviena Rakstu vieta nevar tikt atcelta, jūs saucāt viņus par 'dieviem', viņi tādi bija, pie kuriem nāca Dieva Vārds.”

141 Tādējādi Viņš ir šī Vārda pilnība, Vārds, kas bija tam laikam, Dieva Dēls, Izpircējs; kad pats Dievs, Viņš nāca uz zemes un mājoja Cilvēkā, lai uzņemtos uz Sevis nāvi, lai visu izpirktu; tas koks no Ēdenes dārza, nevis sieviete, vīrietis, otrais Ādams, kas nomira, devās lejup zemē, lai izvestu tās vielas, āmen, tās lapas, kas bija nokritušas tur kādreiz, lai tās atnestu augšāmcelšanā. Cik daudz par to varētu pateikt, mums būtu vajadzīgas daudzas stundas!

142 Bet te nu mēs esam pie šī punkta. Tā laika pagāniem neizdevās to ieraudzīt, jo tas bija cilvēka miesā. Interesanti, vai mēs neizdarīsim to pašu. Interesanti, vai mēs neizdarīsim to pašu bēdīgo kļūdu, ko izdarīja viņi, nespēsim Viņu atpazīt. Jo Viņš bija, Viņš, Vārds tam periodam, bija identificēts cilvēka ķermenī. Kāds Puisis, kuram nebija nekādas izglītības, mēs nezinām, ka Viņš būtu gājis skolā. Mums nebija nekādu apliecinošu dokumentu, ka Viņš būtu no kādas tā laika organizācijas; nekādas izglītības. Nekādas reputācijas no neviena, bet: “Prātā jucis, vīna dzērājs,

grēcinieku draugs, Cilvēks, kas apgāž pasauli kājām gaisā; dzimis ārlaulībā, Viņa māte bija stāvoklī no kāda kareivja, bet sauc Sevi par Dieva Dēlu jeb sauc Sevi par pravieti, tas Galilietis, tā sauktais pravietis."

143 Bet Vārds bija izpausts! "Tiem, kas Viņu uzņēma, Viņš deva varu viņiem kļūt par Dieva dēliem." Un tā tas ir arī šodien, kad mēs redzam, kā izpaužas šī varenā Svētā Gara kustība. "Visiem, kas Viņu uzņem, viņiem Viņš ir devis varu kļūt par Dieva dēliem un meitām." Jēzus Kristus, identificēts ar Savu Vārdu, kā tas pats visās paaudzēs.

Nolieksim mūsu galvas.

144 Draugi kristieši, es gribu jums pajautāt, vienkārši uz brītiņu apstāsimies un aizdomāsimies. Vai tā ir patiesība, vai arī tie ir maldi? Vai ir? Ja tā ir patiesība, tad mēs esam tai parādā visu. Kurp mēs dodamies? Kur tam ir gals? Kā jūs varat būt pārliecināti, ka jums ir taisnība? Lūk, "iesākumā Viņš bija Vārds", un Vārds atpazīst domas, kas ir sirdī. Tas darīja to caur praviešiem, tas darīja to caur Kristu, un Viņš apsolīja to pēdējās dienās, jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

145 Debesu Tēvs, paņem Savu Vārdu, ieliec to cilvēku sirdīs, lai šovakar viņi...visi cilvēki kopā, šī mazā cilvēku grupiņa šeit. Mēs saprotam, Kungs, ka mēs...mēs dzīvojam Viņa atnākšanas ēnās, un šīs ēnas ar katru gadu arvien vairāk līdzinās pozitīvam. Mēs redzam, ka parādās zīmes, baiļpilnas ainas. Mēs redzam laikrakstos un žurnālos. Mēness pārvēršas asinīs. Mēs dzirdam par zemestrīcēm visā pasaulē, kas tricina visu pasauli.

146 Un, lūk, vienu dienu tas satricināja visu pasauli, kad Dieva Dēls tika oficiāli noraidīts un sists krustā. Un tagad mēs redzam, ka varena grupa, ko sauc par Pasaules draudžu padomi, viņi ir oficiāli noraidījuši Viņu, kā ir teikts šajā Lāodikejas periodā: "Viņš ir ārpus draudzes, klauvē pie durvīm, mēģina tikt atpakaļ iekšā." Un tagad mēs redzam, ka bija vēl viena zemestrīce, kas satrieca šo, nevis citas valstis, šo valsti, kas satricināja visu pasauli; Jēzus ir oficiāli padzīts. Un šovakar Viņš stāv un lūdzas, viscaur identificēts, tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

147 Lai ticīgie to ierauga. Lai tie, kas ir slimi, ierauga to, Kungs. Lai tie, kas šovakar ir šeit, ir spējīgi pieskarties Viņa drēbēm, kā viņi darīja tajos aizgājušajos laikos. Dziedini slimos un izglāb pazudušos, mēs lūdzam Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Lai Dievs jūs svētī.

148 Tagad tikai vienu brītiņu lūgšanu rindai. Mums ir tieši piecpadsmit minūtes, lai dotos prom laikā. Un tā, viss, ko es varētu pateikt, es esmu cilvēks, mani vārdi var ciest neveiksmi, tāpat kā jebkurš cits cilvēks, mēs visi. Šovakar es esmu jums pierādījis, ka ikviens pravietis, visi pārējie, viņi pieļāva kļūdas. Bet Dievs nekļūdās. Viņa Vārds ir patiesība. Cik daudzi no jums tic, ka Viņš ir Vārds? [Draudze saka: "Āmen."–Tulk.] Lai Dievs jūs svētī. Tieši uz tā ir uzbūvēta mana ticība, ne uz ko mazāku kā uz Jēzus Asinīm; un tā tas ir, Jēzus ir Vārds.

149 Lūk, es domāju, ka Billijs teica... Vai viņš izdalīja lūgšanu kartiņas? Vai ir izdalītas lūgšanu kartiņas? Es nezināju. Viņš...viņš sākumā teica, ka viņš nedomāja, ka viņi nāks nāks un kādu izdalīs. Bet, ja viņi izdalīja lūgšanu kartiņas, tad mums būs neliela lūgšanu rinda.

150 Vai kādam šeit ir kāda lūgšanu kartiņa 'viens'? Paskatīsimies, kam ir lūgšanu kartiņa 'viens'. Jā, vai tev tāda ir? Nē. Lūgšanu kartiņa numur viens, kam tā ir? Vai tur ir lūgšanu kartiņa 'viens'? Nu, varbūt viņš nav izsniedzis pirmo. Cik daudziem...? Hm? [Kāds saka: "Šeit ir 'viens'."–Tulk.] Ak, vai tur? Jā. Labi, lūgšanu kartīte numur viens, nāc šurp un nostājies šeit blakus man, lūgšanu kartīte numur viens.

151 Numur divi, kam ir numur divi? Numur trīs. Tagad tikai uz dažām minūtēm, mēs... Numur trīs, kam ir lūgšanu kartīte numur trīs? Paskatieties, šeit ir viens cilvēks uz nestuvēm; lai kāds paskatās uz viņu kartiņām, ja viņiem tādas ir. Numur trīs. Numur četri, četri, kam ir lūgšanu kartiņa numur četri?

152 Tā ir maza kartiņa. Mans dēls vai kāds no tās grupas atnāks un jūsu priekšā paņems šīs kartiņas, un samaisīs tās visas, un tad izdalīs tās jums. Un tad, kad es... Tādā gadījumā tas parāda... Reiz mums bija cilvēki, kas mēģināja pārdot šīs lūgšanu kartiņas, un tas ir tas iemesls, kāpēc ar tām

tiek darīts šādi, lai tās nevarētu...nevarētu pārdot; jo viņš nevar...tu nevari zināt, kurš tiks izsaukts. Kad es atnāku šurp, es nesāku ar kādu konkrētu numuru. Es vienkārši sāku no jebkuras vietas. Visu šo nedēļu jūs pamanīsiet: es daru no otras puses, turp un atpakaļ, šurpu turpu, ņemu tās lūgšanu kartiņas, saprotiet. Un tāpēc mēs darām to šādā veidā, lai pateiktu, ka ikviens katru dienu...izdalām kartiņas, lai cilvēkiem katru dienu būtu iespēja tikt iekšā.

153 Viens, divi, trīs, četri, pieci. Es saucu viņus pa vienam, jo es negribu, lai kāds izrādītos kurls un tad teiktu: "Nu, man neviens nepateica," saprotiet, un viņi palaistu garām savu vietu lūgšanu rindā. Un, iespējams, ka, ja viņiem ir lūgšanu kartiņa, viņiem citu vairs neiedotu, saprotiet.

154 Lūgšanu kartiņa numur pieci, kam tā ir? Viens, divi, trīs, četri, pieci. Lūgšanu kartiņa 'pieci'? Tas ir labi. Ja esi pārliecināts, ka tev ir 'pieci', ej tur augšā. Viss kārtībā. Numur seši? [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] Vienpadsmit, lūgšanu kartiņa vienpadsmit. Viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi, astoņi, deviņi, lūgšanu kartiņa 'desmit' un 'vienpadsmit'.

155 Tagad paskaties, varbūt kāds ir kurls. Paskaties uz sava kaimiņa kartiņu. It visur, es pieļauju, ka tās šeit ir izkaisītas pa visurieni. Labi. Cik daudzi tur ir, Roj? Izskaiti viņus un noskaidro. Vienpadsmit? Divpadsmit, trīspadsmit, četrpadsmit, piecpadsmit. Viens, divi, trīs, četri... Piecpadsmit. Labi. Tagad uz brītiņu apstāsimies, jo mums nav pārāk daudz laika.

156 Un tā, cik daudziem nav lūgšanu kartiņas, bet jūs ticat, ka Dievs jūs dziedinās, paceliet roku. Lai Dievs jūs svētī. Tas ir pareizi; lai jums ir tāda ticība. Lūk, atcerieties, draugi, kamēr viņi gatavojas lūgšanu rindai, lūk, nevajag...nevajag tagad staigāt apkārt, tikai nākamās desmit vai piecpadsmit minūtes, kamēr mēs būsim gatavi, jo, saprotiet, tu esi gars.

157 Es gribu jums kaut ko pajautāt. Es teicu un izlasīju no Rakstiem, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un tikai īslaicīgi, es neesmu to vēl sākotnēji darījis, es parādīju jums, ka pēdējās dienās Viņam atkal ir jābūt tai pašai lietai. Cik daudzi tam tic? Maleahijas 4. [3.] nodaļai un tam visam pārējam atkal ir jāatgriežas, Viņam atkal ir jānonāk un jāidentificē Sevi pravietiskā vēstījumā, lai atgrieztu bērnu sirdis atpakaļ pie ticības, pie tēvu apustuliskās, vasarsvētku ticības. Tas ir precīzi tas, kam ir jānotiek. Nevis kaut kāda ticības mācība, bet atpakaļ pie oriģinālās ticības. Un tā, mēs ticam tam no visas sirds.

158 Un tā, kāds no jums, kam nav lūgšanu kartiņas. Lūk, atcerieties, es esmu Viņa kalps, un tu esi Viņa kalps, Dievs manī un Dievs tevī. Jums ir vajadzība, un es esmu šeit, lai jums kalpotu, tas savieno to kopā, un sanāk Dievs.

159 Lūk, reiz tā sieviete... Atļaujiet man iedot jums vēl vienu Rakstu vietu, manuprāt, arī tā ir Jāņa Evaņģēlijā. Tur bija kāda sieviete, kas bija...viņai bija asiņošana. Teiksim, ka viņai nebija lūgšanu kartiņas, bet viņa gribēja, lai par viņu aizlūdz. Bet tur stāvēja tik daudz cilvēku, ka viņa nevarēja iekļūt tajā rindā. Tāpēc viņa pateica: "Ja vien es pieskaršos Viņa drēbēm, es kļūšu vesela". Cik daudzi atceras šo stāstu? Nu, protams. Un ko viņa izdarīja? Viņa izlauzās cauri tam pūlim un pieskārās Viņa drēbēm.

160 Lūk, palestīniešu drēbes ir brīvi krītošas, un tur ir arī apakšējā drāna, jo tie putekļi uz kājām, ziniet, tāpēc tas ir...brīvi nokarājas. Lūk, jūs varētu pieskarties kāda vīrieša žaketei, un viņš to nejustu, tikai viņa žaketes malai. Bet kā tad ar to lielo, biezo, kuplo palestīniešu apģērbu, tas karājās līdz pat Viņa pēdām, saprotat? Viņš to fiziski vispār nesajuta.

161 Bet viņa pieskārās Viņa drēbēm, un viņa atgriezās pūlī. Pieņemsim, ka viņa apsēdās. Varbūt viņa stāvēja kājās, bet pieņemsim, ka viņa apsēdās. Kas notika? Jēzus apstājās un sacīja: "Kas Man pieskārās?"

162 Un, ziniet, apustulis Pēteris uzskatīja, ka tas ir tik smieklīgi, jo cilvēki... Nu, viņš Viņam par to pārmeta. Citiem vārdiem sakot, viņš varbūt sacīja: "Nu, paskaties, Tev pieskaras visi. Viņi taču padomās, ka Tev kaut kas nav kārtībā ar galvu. Saproti? Nu, visi cenšas Tev pieskarties, rabi."

163 Viņš sacīja: "Bet es jūtu, ka esmu kļuvis vājš. Spēks," tas ir, stiprums, "ir izgājis no Manis."

164 Tā viena parastā sieviete izvilka no Viņa spēku. Viņš paskatījās apkārt klausītājos, un Viņš ieraudzīja, kur viņa atrodas, un Viņš pateica viņai par viņas nelaimi un par to, kas bija noticis.

Bībelē ir teikts: “Tagad Viņš ir Augstais Priesteris, kas spēj just līdzi mūsu vājībām.” Vai pareizi? Un tā, ja tev ir tāda pati ticība tam pašam Jēzum, tas izdarīs to pašu arī tev.

165 Tagad esiet patiešām godbijīgi. Lūdzieties. Nešaubieties. Ticiet no visas sirds, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, un Viņš dāvās jums šīs svētības.

166 Tagad, Tēvs, lai Tavs varenais Svētais Gars atklāj mums Vārdu, identificētu miesā, viņējā miesā un manā miesā. Un lai šīvakara Evaņģēlija Vārdu un apsolījumu, kas tika sludināts, izskaidro pats varenais Svētais Gars, jo Viņš apsolīja, ka Viņš būs ar mums. Un Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Jēzus Kristus Vārdā mēs atdodam sevi Tev līdz ar šo vēstījumu, lai Tu varētu apstiprināt Vārdu ar sekojošām zīmēm, kā Tu darīji saskaņā ar Marka 16. nodaļu. Āmen.

167 Tagad lai visi ir patiešām cieņpilni. Lūdzu, nekustieties. Sēdiet patiešām mierīgi, saprotiet. Lūk, atcerieties, dažreiz mēs nonākam konfliktā. Cik daudz šeit ir no augšas dzimušu kristiešu, paskatīsimies uz jūsu rokām. Nu, tas ir labi, tad jūs zināt, par ko es runāju.

168 Un tā, vai šī, vai tā ir šī kundze? Tā ir pirmā sieviete rindā. Labi. Un tā, šī kundze un es, cik man zināms, mēs esam svešinieki, ļoti skaista svētā Jāņa 4. nodaļas ilustrācija. Jēzus sastapa kādu sievieti pie Samarijas akas, aina, kas ir aptuveni līdzīga šai, tā bija viņu pirmā tikšanās reize dzīvē. Un, cik nu man zināms, šī ir mūsu pirmā tikšanās reize. Mēs viens otram esam svešinieki. Ja tā ir taisnība, vienkārši, lai cilvēki redzētu, ka tā ir taisnība, vienkārši pacel savu roku. Tāpēc, redziet, tā ir mūsu pirmā reize.

169 Un tā, ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, lūk, parunāt ar šo sievieti tā, kā Viņš runāja ar to sievieti pie akas, būtu noskaidrot kaut ko, ko viņa ir izdarījusi vai kaut ko, kas ar viņu nav kārtībā, vai kaut ko par...kaut ko, par ko es neko nezinu, un atklātu to viņai. Jo es taču nekad neesmu viņu redzējis, es tikai...tā ir pirmā reize, kad es esmu šajā pilsētā. Un es vienkārši esmu šeit, viņa ir svešiniece. Nu, vai tas padarītu Jēzu Kristu tādu pašu vakar, šodien un mūžīgi? Vai tas padarītu Vārdu par atpazinēju tām domām, kas ir tajā sirdī? Saprotat? Saprotat? Tas padarītu Viņu tādu pašu vakar...

170 Un šeit ir manas rokas, un mana Bībele, es nekad dzīvē neesmu redzējis šo sievieti. Dievs to zina. Viņa ir tikai kāda sieviete, kas tur stāv. Es nezinu par viņu neko vairāk kā parastākais šeit klātesošais cilvēks, kas viņu nepazīst. Tā ir taisnība, un viņa to zina.

171 Es viņu nepazīstu, bet Viņš pazīst. Un Viņš ir Vārds, un Vārds atklāj sirds noslēpumu, izstāsta tās lietas, nepareizo, kaut ko viņai pasaka. Ja viņa ir izdarījusi kaut ko nepareizu, nav atzinusies tajā zem Asinīm, Viņš pateiks viņai to. Ja viņa ir liekule, Viņš pateiks viņai to. Ja viņa ir ticīga, Viņš pateiks viņai to. Ja tur kaut kas nav kārtībā fiziski, Viņš pateiks viņai to. Ja viņai ir kaut kas par kaut ko citu, Viņš pateiks viņai to. Viņš var to visu izdarīt, jo Viņš ir Dievs. Viņš zina visas lietas. Es nezinu; viņa mani nepazīst, un es nepazīstu viņu. Un tā, ja Viņš atklāj to šādā veidā, tad jūs zināt, ka tas joprojām ir Vārds, Ebrejiem 4:12: “Dieva Vārds atklāj noslēpumus, kas ir sirdī, zina, kāds ir stāvoklis.”

172 Un tā, ja Dievs atklās to mums šovakar, māsa, kad tu un es stāvam šeit kopā, tad tu...tu zināsi, ka tas nevarēju būt es. Tam ir jābūt Viņam. Tagad es vienkārši gribu kādu brītiņu ar tevi parunāt, jo Vārdā šāda runāšanās... Nu, es sludinu, saproti, un tad es atgriežos. Es vienkārši runāju ar tevi tāpat, kā Viņš runāja ar to sievieti pie akas, turpināja sarunu ar viņu, līdz Viņš saprata, kāda ir viņas problēma. Un tā, ja Dievs atklās man, kāda ir tava problēma, nu, tu zināsi, vai tā ir taisnība, vai nav.

173 Un vai jūs visi tam ticēsiet? Vai kāds no jums pazīst šo sievieti? Paceliet roku, ja kāds no cilvēkiem... Ak, jā, daudzi cilvēki viņu pazīst. Jā. Labi.

174 Lai Kungs Jēzus tagad dāvā to, saprotiet. Tas būtu ne tikai sludinātais Vārds, tas būtu par miesu tapušais Vārds, izsacīdams, atklādams. Lūk, Bībelē nav teikts, ka tu stāvēsi šeit un kas ar tevi nav kārtībā, un viss par to, un kāpēc tu esi šeit, vai ko tu esi izdarījusi. Tā to nesaka. Bet Vārds patiešām nonāk, tas identificē runātāju, saprotiet, ka...Dieva Vārds. Tad tas vēstījums ir patiess, tad Dievs identificē, ka šis vēstījums ir patiesība. Tad Svētā Gara Kristībai un pilnajam Evaņģēlijam

noteikti ir jābūt patiesībai, ja tas ir pareizi identificēts.

175 Viena lieta: tu visa esi nervoza, ļoti nervoza. Tu esi satraukta par kaut ko. Pareizi. Tu esi norūpējusies. Tev tas ir jau kādu laiku. Un, lūk, kas tas ir, tas ir tavas rokas stāvoklis. Tas ir tavā labajā rokā. Tu baidies, ka tas ir vēzis. Tas tevi viscaur satrauc. Tā labā puse ir pilnībā nekāda. Tev ir problēmas ar kuņģi, tev ir nelabumi. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku. Nebaidies, vienkārši tici, un Viņš darīs tevi veselu. Vai tu tam tici? [Māsa saka: "Āmen."–Tulk.] Labi, ej, pateikdamies Dievam par to, un esi vesela. Lai Tas Kungs tevi svētī. Es vienkārši gribu uzlikt tev rokas.

176 Vai jūs ticat, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi?

177 Lūk, atkal šī ilustrācija, balts vīrietis, melnādaina sieviete. Jēzus – jūds, viņa – samariete; redziet, Viņš ļāva viņiem saprast, ka nav nekādu atšķirību starp cilvēku rasēm. Dievs nomira par mums visiem. Pareizi. Viņš ir... "No vienām asinīm Dievs izveidoja visas tautas." Tas apvidus, kur mēs uzaugām, maina mūsu ādas krāsu, tam nav nekāda sakara ar to, kas atrodas mums iekšienē. Jā, tā tas ir.

178 Un tā, tu esi kristiete. Es varu ātri sajust to vēlamības sajūtu, ka tu esi kristiete. Tas ir tavs gars. Tas būtu tieši tā, kā Viņš teica: "Lūk, israēlietis, kurā nav viltus."

179 Un tā, es redzu, ka tu esi ļoti slima. Izmeklējumi liecina, ka tev ir vēzis. Pareizi. Un tas vēzis, vai tu tici, ka Viņš var pateikt man, kur tas ir? Saskaņā ar statistiku tas vēzis ir resnajā zarnā. Ja tas ir pareizi, pacel savu roku. Tagad tu zini, ka šeit stāv kaut kas, kas tevi pazīst. Vai tu tici, ka Viņš darīs tevi veselu? Ja tava ticība var piesaistīt Viņu tur, pieskarties Viņa drēbēm un atklāt to pašu, ko Viņš izdarīja toreiz, tad ej, tici Viņam, un tu tiksi dziedināta no tā un būsi vesela. Ja tu tam ticēsi, vienkārši ticēsi, tieši tik vienkārši, māsa, vienkārši ticēt. Nešaubies.

180 Es pieņemu, ka mēs arī esam svešinieki viens otram? Mēs viens otru nepazīstam. Dievs pazīst mūs abus. Vai tu tici, ka Dievs varētu atklāt man tavu problēmu? Vai jūs ticat, ka Viņš varētu atklāt man ikviena tur esošā cilvēka problēmu? Vai jūs tam ticat?

181 Cik daudzi no jums tam tic?

182 Ko tu par to domā? Vai tu tici tam no visas sirds? Tādā gadījumā tavi žultsakmeņi tevi vairs netraucēs. Es...es jutu, ka tas nāk, ka es "lasu cilvēku domas", es tikai gribēju, lai jūs redzētu, ka es to nedarīju.

183 Labi, vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? [Māsa saka: "Es ticu."–Tulk.] No visas sirds? ["No visas sirds."] Paldies. Tu esi kristiete. ["Jā."] Jā, tu tāda esi, nevis stopētāja; īsta kristiete, un tu esi dzimusi no augšas. Labi. Vai tu tici, ka...ka es, būdams tavs brālis, neko par tevi nezinu, bet mūsu Debesu Tēvs, kas mūs abus pazīst, varētu atklāt man, kāda ir tava problēma? ["Es ticu."]

184 Es redzu, ka tev tā ir bijis daudz. Tev ir bijusi operācija, un šī operācija bija vēža dēļ. Tev tika noņemta viena krūts, pareizi, un tas joprojām tev sagādā rūpes. Vai tu tici, ka no šī brīža tu būsi vesela? Ej garām šeit, ticēdama no visas sirds. Un lai Dievs tevi svētī, lai Tas Kungs Dievs tevi dziedina. Lai...

185 Ticiet. Nešaubieties. Vienkārši ticiet no visas sirds, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

186 Un tā, vai tu tici, kundze? Mēs viens otram esam svešinieki. Es tevi nepazīstu. Tu nepazīsti mani. Mēs esam pilnīgi svešinieki. Bet, ja Debesu Tēvs man atklās kaut ko nepareizu, kaut ko, ko tu esi izdarījusi, kaut ko, ko tev nevajadzēja darīt, vai arī, ko tev vajadzēja izdarīt, bet tu neizdarīji, lai kas tas ir, lai kas tas varētu būt, tu ticēsi, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Tu zini, ka tam būtu jābūt Viņam, lai to izdarītu. Vai pareizi?

187 Tevi satrauc kāds izaugums, un tas izaugums ir uz tavas galvas. Tu esi nobijusies. Pareizi. Vai tu tici, ka tagad tas noies, ka Jēzus Kristus darīs tevi veselu? Kā tu esi tam ticējusi, tā ar tevi notiks. Ej ticēdama. Āmen. Lai Dievs tevi svētī. Vienkārši turpini iet, ticot. Nešaubies. Vienkārši tici no visas sirds.

Ticiet. Nešaubieties. Vienkārši ticiet no visas sirds.

188 Tev sagādā raizes vēders. Kuņģa slimība. Vai gribi aiziet paēst? Tici. Tieši tā.

189 Sveicināti! Mēs viens otram esam svešinieki. Es tevi nepazīstu, tu nepazīsti mani. Bet šeit ir Kāds, neredzams, bet paslēpts starp mums, kurš zina, kāda ir tava problēma. Es redzu, ka tu mēģini... Jā, tas ir artrīts. Vai tu tici, ka Viņš tevi no tā dziedinās? [Māsa saka: "Jā."–Tulk.] Ej, tici tam, un tas nekad tevi nesakropļos, ja tu vienkārši tam ticēsi.

190 Tevi apgrūtina daudzas lietas. Sieviešu slimība, jau ilgu laiku; tad vēl viena lieta, tava...tava galvenā lieta, no kuras tu vēlies tikt dziedināta, arī ir artrīts. Vai tu tici, ka Viņš darīs tevi veselu? Ej, tici tam. Tieši tas ir viss, kas ir vajadzīgs, vienkārši tici un nešaubies.

191 Es tev esmu svešinieks. Es nekad dzīvē neesmu tevi redzējis. Tur ir kāda cita sieviete, kas turpina parādīties. Ja Dievs man atklās kaut ko par tevi... Jā, jā, tas ir audzējs, ir paredzēta operācija. Tai sievietei, kas ir tajā krēslā, ir paredzēts tas pats, tas ir audzējs. Vai jūs ticat no visas sirds? Vai ticat? Dievs jūs abas darīs veselas, ja jūs tam ticēsiet. Uzliec viņai savu roku. Tieši tā. Kunga Jēzus Vārdā, Kunga Jēzus Vārdā, esi dziedināta, māsa.

192 Redziet, jūs...es nevaru to izskaidrot, draugi, neprasiet man to darīt. Spiediens, spēks, viens... Kas ir audzējs? Tas ir izaugums. Kas ir izaugums? Šūnu vairošanās. Kas tu esi? Šūnu vairošanās. Kas ir audzējs? Bībelē to sauc par ļauno garu, mocītāju; redziet, kā viņš sauc pēc palīdzības, un tas viņam atbild. Saprotiet, divi pilnīgi vienādi, un tas...tas bija tas, kas to paveica. Labi.

193 Nāciet, kundze. Mēs viens otram esam sveši. Tev jau ilgu laiku ir bijusi nervu slimība, kas ir izraisījusi tev kuņģa slimību, kuņģa problēmas, kuņģa čūlu, tev kuņģī parādās skābe, un tā kairina zobus un tā tālāk. Vai tu tici, ka Jēzus Kristus tagad darīs tevi veselu? [Māsa saka: "Āmen."–Tulk.] Labi, tad ej un ēd savas vakariņas. Tici no visas sirds, Jēzus Kristus tevi dziedinās. Vienkārši tagad tici tam.

194 Mēs viens otram esam svešinieki. Kur cilvēkā dzīvo Dievs? Sirdī. Tieši tur tev ir tava problēma, tā ir tavā sirdī, nevis tāpēc, ka trūkst Dieva. Bet atbrīvojot savu ticību, lai dziedinātu to sirds slimību, tu izveseļosies. Ej, ticēdams, tici no visas sirds. Tagad nešaubies. Ej ticēdams.

195 "Ja tu vari ticēt, viss ir iespējams." Cik daudzi tic no visas sirds? Vai jūs ticat, ka Dievs ir šeit, lai jūs dziedinātu? Vai jūs...? Vai Vārds ir kļuvis miesa? Kas tas ir? Lūk, nav nozīmes, cik ļoti ticu es, arī jums ir jātic. Saprotiet, tā sieviete, kas pieskārās Viņa drēbēm, ticēja.

196 Te ir kāds vīrietis, kas sēž šeit un skatās uz mani. Viņam ir trūces un hemoroīdi. Vai tu tici, ka Dievs darīs tevi veselu? Ja tu tici, tu vari saņemt to, ko tu lūdzi.

197 Vai šeit ir vēl kāds, kurš tic, ka Dievs dziedina slimos un nomocītos? Vai jūs ticat, ka Vārds šovakar zina sirds noslēpumu? Vai jūs tam ticat? Labi. Tagad tas...ir tā, ka mēs jau kavējamies daudz vairāk nekā iepriekš.

198 Kā jūs tam ticētu? Un tā, jūs zināt, ka Raksti ir padarīti saprotami, neļaujiet, lai miesas priekškars tagad jums traucē, saprotiet. Atcerieties, ka tas ir apsolītais šodienas Vārds. Cik daudzi to saprot? Apsolītais Vārds. Es nezinu, cik daudz atdarināšanas jūs esat redzējuši. Bet, patiešām, Jēzus Kristus to apsolīja, un tā ir taisnība. Saprotiet, tā, tā ir taisnība.

199 Un tā, vai Viņš arī saka, tie pēdējie vārdi, ko Viņš pateica, pirms Viņš atstāja zemi, uzkāpa debesīs, teica: "Ejiet pa visu pasauli," Marka 16. nodaļa, "sludiniet Evaņģēliju. Kas tic un tiek kristīts, tas tiks glābts; kas netic, tas tiks nolādēts. Šīs zīmes sekos tiem, kas tic." Vai jūs esat to lasījuši? Kāds bija pēdējais rīkojums? "Ja tie uzliks rokas slimajiem, tie izveseļosies." Cik daudzi zina, ka tā ir taisnība?

200 Un tā, pirms dažām minūtēm katrs no jums pacēla roku, ka jūs esat ticīgi. Un tā, vai jūs tur uzliksiet rokas viens otram? Mums vairs nebūs jāturpina; jūs zināt, ka Viņš ir šeit; kāpēc gan vienkārši neuzlikt rokas viens otram un nelūgt par to cilvēku, kas sēž tev blakus, ja tu esi ticīgs. Lūk, Viņš pateica! Nu, nē, tas neesmu tikai es, tie esat jūs, ikviens no jums. Vai tagad jūs tam ticat? Sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Labi.

201 Un tā, skatieties, nelūdzieties par sevi, jo tas cilvēks, kas ir uzlicis tev savas rokas, lūdzas par tevi. Saprotiet, jūs lūdziet par viņiem, un es lūgšu par jums visiem. Un, ja jūs vienkārši tam vienprātīgi ticēsiet, tas būs viens no varenākajiem notikumiem, kādus jūs jebkad esat redzējuši.

202 Jēzus Kristus klātbūtne, kurai vajadzētu apgaismot draudzi, lai saprastu, ka šajās pēdējās dienās, kad ticības mācības un konfesijas, un "ismi", un viss pārējais ir pilnībā apslāpējis Vārdu, un Jēzus, Vārds, ir ārpus draudzes, un jūs redzat, ka Viņš atkal parādās starp cilvēkiem un identificē Sevi, kā Viņš apsolīja: "Pēdējās dienās, kad tiks atklāts Cilvēka Dēls." Viņš tika atklāts kristībā, Viņš tika atklāts Dievišķajā dziedināšanā; te nu Viņš ir Savā pēdējā atribūtā. Atcerieties, ka tā bija pēdējā lieta, ko Ābrahāms redzēja, pirms nonāca uguns un sodīja pagānu pasauli, un pirms uz skatuves iznāca apsolītais dēls Īzāks. Tā ir pēdējā lieta, ko redzēs kristīgā draudze, tajā brīnuma zīmē, pirms Jēzus Kristus parādīšanās. Ja Dievs man ir dāvājis labvēlību jūsu priekšā, ticiet man Tā Kunga Vārdā, Bībelē vairs nav atlicis nekas, kas būtu jāpaveic, kā vien zvēra zīmes pieņemšana; bet jums ir Dieva zīmogs.

203 Lūdzieties par to cilvēku, kas tur guļ, sēž blakus jums. Uzlieciet viņam savu roku. Es...es centos ieraudzīt kroplus cilvēkus; es nevienu neredzu. Bet tā saliekamā gulta, man šķiet, jau bija, ak... Labi, uzlieciet rokas viens otram un lūdzieties.

204 Dārgais Jēzu, varenais, šķīstais dzīvā Dieva Dēls, kas šovakar esi šeit Svētā Gara formā; izmainīji Savu veidolu un nonāci lejā, un atklāji Savu Vārdu tieši cilvēka miesā; vīriešos, sievietēs, visās dzīves sfērās, parādot, ka Viņš joprojām ir dzīvs. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

205 Kungs Jēzu, mēs esam šeit, šajā lielajā Topekas pilsētā, mēs esam šeit sapulcējušies kopā ar Taviem bērniem. Un mēs lūdzam, lai, tā kā Tu esi tik ļoti apliecināts mūsu vidū, lai Tu tagad apstiprini Savu Vārdu, to pēdējo rīkojumu, kas saka: "Viņi uzliks rokas slimajiem, tie izveseļosies." Un cilvēki, kas ir atzinušies un dzimuši no augšas no Gara, tagad uzliek savas rokas viens otram, lai identificētos cits ar citu, ar Tavu rīkojumu un Tavu Vārdu.

206 Un tā, sātan, tu vairs nevari ilgāk noturēt šos slimos cilvēkus. Viņi ir Dieva Vārda padotie. Izej no viņiem, tās slimības, kas ir viņu ķermenī. Nemoki vairs viņus. Laid viņus brīvībā, sākot no šī vakara. Mēs, kā Dieva kalpi, kas esam apliecināti, lai apstiprinātu Vārdu, mēs apsaucam tevi dzīvā Dieva, Jēzus Kristus, Vārda, kas ir kļuvis miesa mūsu vidū, Vārdā, izej no šiem slimajiem cilvēkiem un ļauj viņiem iet Dieva Valstības un tās pavēles, ko mums devis Jēzus Kristus, Dieva Dēls, dēļ. Āmen.

207 Visi tie, kas tic un pieņem savu dziedināšanu, bez mazākās šaubu ēnas, šeit aiz Šekina godības priekškara, lai redzētu apsolīto Vārdu, kurā mēs šonedēļ iedziļināsimies vairāk, redz to izpaustu tepat mūsu priekšā, piecelsimies kājās un sacīsim: "Es tagad pieņemu savu dziedināšanu. Es ticu, ka Jēzus Kristus tagad mani dziedina. Es ticu tam no visas sirds. Es pieņemu to Jēzus Kristus Vārdā." Lai Dievs jūs svētī. Paceliet tagad savas rokas. Un katrs no jums, jūsu pašu veidā, pateicieties Viņam par savu dziedināšanu. Āmen.

Visos laikos apliecinātais Kristus

(The Identified Christ In All Ages)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 17. jūnijā Topekā, Kanzasas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0617 ilgst 1 stundu un 13 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.